

behandelde. Altijd weer 'hadden' zij er wat aan, gingen zij verrijkt naar huis.

In dit verband willen wij ook even vermelden, dat zij een der oprichtsters is geweest van de bekende Meisjes Zomerclubs der N.C.S.V., waar vriendschap en vrolijkheid en het diepere contact met de ander hoogtij vierden.

Die stimulerende kracht, de gave om altijd weer het goede en waardevolle te ontdekken in de ander en dat tot ontplooiing te brengen – niet alleen bij haar leerlingen, maar ook bij vele jonge docenten – haar nooit aflatende optimisme en zin voor humor, kenmerkten mejuffrouw De Koe, evenzeer als haar intense belangstelling voor ieders persoonlijke omstandigheden. Zij hielp waar zij kon en met fijn inzicht en vasthoudendheid wist zij richting te geven aan de levensbestemming van leerlingen die het moeilijk hadden, met vrijmoedigheid inschakelend alle personen en instanties daartoe nodig.

Toen mejuffrouw Bakhuizen van den Brink aftrad als directrice, werd mejuffrouw dr. De Koe in haar plaats benoemd. Het was geen gemakkelijke taak deze algemeen geziene en zeer beminde voorgangster, door wier persoonlijkheid aan 'de Witte de With' een bijzonder cachet was verleend, op te volgen. Het is mejuffrouw De Koe echter wonderwel gelukt de sfeer van de school te handhaven.

Wat zij in het afscheidslied van de leerlingen voor de scheidende directrice onder woorden had gebracht, bleek later volkomen op haarzelf óók van toepassing. Door een der oudste oud-leerlingen is dit nog eens in het volle daglicht geplaatst op een feestelijke bijeenkomst in Noordwijk ter gelegenheid van haar 80ste verjaardag:

'Wat u ons zei, begrepen wij
en heeft ons hart geraakt.

En 't was ons soms, of u in ons
iets moois had losgemaakt.

Ons jong gemoed wist gij een doel
en richting aan te geven.

Geen zwaar gebod, maar heerlijkst lot
voor anderen te leven.'

Zelf universitair gevormd, heeft mejuffrouw De Koe er van het begin van haar directriceschap voor geijverd een gymna-